

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 31 mars 2004

Mål T-10/02

Marie-Claude Girardot
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Personalmål – Artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna – Fast tjänst som avlönas från anslag till forskning och investeringar – Tillfälligt anställd i den mening som avses i artikel 2.d i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna – Avslag på ansökan om tjänst – Avsaknad av jämförelse av kvalifikationer – Interimistiskt avgörande”

Fullständig text på franska.....II - 483

Saken: Talan angående för det första ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 13 mars 2001 om avslag på ansökan om sju fasta tjänster avlönade från anslag till forskning och investeringar och för det andra ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 15 mars 2001 om avslag på ansökan om en fast tjänst som avlönas från anslag till forskning samt för det tredje ogiltigförklaring av kommissionens beslut att tillsätta de ovannämnda tjänsterna.

Avgörande: Kommissionens beslut av den 13 mars 2001 om avslag på Marie-Claude Girardots ansökan om sju fasta tjänster som avlönas från anslag till forskning ogiltigförklaras. Kommissionens beslut av den 15 mars 2001 om avslag på Marie-Claude Girardots ansökan om en fast tjänst som avlönas från anslag till teknisk forskning ogiltigförklaras. Talan ogillas i övrigt. Parterna skall, inom en frist på tre månader från avkunnandet av förevarande dom, till förstainstansrätten inkomma med antingen uppgift om det belopp som parterna har överenskommit skall utges som ekonomisk ersättning på grund av att besluten av den 13 mars och den 15 mars 2001 är rättsstridiga, eller, om ingen sådan överenskommelse kan träffas, sina till beloppet bestämda yrkanden avseende denna ersättning. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Sammanfattning

1. Tjänstemän – Anställning – Ledig tjänst – Tjänst som kan tillsättas med en tjänsteman eller en tillfälligt anställd – Samtliga ansökningar är från tillfälligt anställda – Avslag utan prövning – Rättsstridighet (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 4 och 29.1)

2. Tjänstemän – Anställning – Ledig tjänst – Jämförelse av kvalifikationer – Myndighetens skyldighet att bevisa att det har gjorts en jämförelse av kvalifikationerna då det föreligger ett antal tecken på motsatsen

3. Tjänstemän – Talan – Dom om ogiltigförklaring – Verknningar – Ogiltigförklaring av avslag på ansökan om tjänst – Återställande av den rättsliga situation som den berörde tidigare befann sig i – Ogiltigförklaring av senare handlingar som berör utomstående – Ogiltigförklaring under sådana förhållanden utgör inte en orimlig sanktion – Iakttagande av proportionalitetsprincipen och av skyddet för berättigade förväntningar – Tjänstens intresse (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91.1)

*4. Tjänstemän – Talan – Förstainstansrättens fulla prövningsrätt – Förpliktande på eget initiativ för svaranden att utge skadestånd – Möjlighet att uppmana svaranden att på ett lämpligt sätt skydda sökandens rättigheter genom att finna en rimlig lösning på sökandens fall
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 91.1)*

1. Strukturen i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna innebär visserligen att en omsorgsfull bedömning skall göras av de möjligheter som anges i den första fasen av förfarandet för tillsättning av lediga tjänster. Den utgör emellertid inte ett hinder för att hänsyn även tas, under en sådan prövning, till möjligheten att erhålla mer kvalificerade sökande under de följande faserna i detta förfarande. Kommissionen kan alltså välja att övergå till en av dessa följande faser även om det finns sökande som uppfyller samtliga uppställda villkor.

När kommissionen skall tillsätta fasta tjänster som avlönas från anslag till forskning och de lediga tjänsterna har offentliggjorts genom meddelande av typen ”forskning – särskild”, som meddelats med stöd av artikel 4 och artikel 29.1 a i tjänsteföreskrifterna, samt samtliga sökande är tillfälligt anställda i den mening som avses i artikel 2 d i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och dessa sökande uppfyller de antagningsvillkor som uppställts, har kommissionen emellertid inte rätt att avslå en ansökan som lämnats in av en tillfälligt anställd utan att ens pröva ansökan.

(se punkterna 58 och 59)

Hänvisning till domstolen den 14 juli 1983 i mål 10/82, Mogensen m.fl. mot kommissionen, REG 1983, s. 2397, punkt 10; domstolen den 13 juli 2000 i mål C-174/99 P, parlamentet mot Richard, REG 2000, s. I-6189, punkterna 39 och 40; förstainstansrätten den 17 oktober 2002 i mål T-330/00 och T-114/01, Cocchi och Hainz mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-193 och II-987, punkterna 38 och 39

2. Om det föreligger ett antal tillräckligt samstämmiga uppgifter som stödjer sökandens påstående att det inte skett någon verklig prövning av kvalifikationerna hos dem som sökt en ledig tjänst ankommer det på kommissionen att genom objektiva fakta som kan utgöra föremål för en domstolskontroll bevisa att den genomfört en sådan prövning.

(se punkt 62)

Hänvisning till förstainstansrätten den 30 januari 1992 i mål T-25/90, Schönherr mot CES, REG 1992, s. II-63, punkt 25; förstainstansrätten den 16 december 1999 i mål T-143/98, Cendrowicz mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-273 och II-1341, punkt 59

3. Om gemenskapsdomstolarna ogiltigförklarar en rättsakt innebär detta att denna akt retroaktivt elimineras ur rättssystemet. Då en ogiltigförklarad rättsakt redan har verkställts medför utplåningen av dess verkningar i princip att den situation som sökanden befann sig i före det att rättsakten antogs skall återställas.

När återställandet av den situation som rådde innan rättsakten antogs innebär att även efterföljande rättsakter, som berör tredje man, ogiltigförklaras, meddelas emellertid en sådan ogiltigförklaring endast om den inte är att anse som orimlig, med hänsyn bland annat till rättsstridighetens beskaffenhet och tjänstens intresse.

Enligt proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar måste det intresse som sökanden, som lidit skada av det rättsstridiga handlandet, har av att komma till sin rätt vägas mot det intresse som tredje man, som på grund av den rättsliga situationen kan ha erhållit berättigade förväntningar, kan ha. Efter att de i artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna avsedda förfarandena avslutats kan olika åtgärder vidtas vilka skulle kunna anses ge upphov till en rättslig situation beträffande vilken den berörde kan hysa berättigade förväntningar om att den är lagenlig, såsom att skriva in en godkänd

sökande på en reservlista, att befordra en tjänsteman eller att tillsätta en tjänst med en tjänsteman.

(se punkterna 84–86)

Hänvisning till domstolen den 31 mars 1971 i mål 22/70, kommissionen mot rådet, REG 1971, s. 263, punkt 60; domstolen den 5 juni 1980 i mål 24/79, Oberthür mot kommissionen, REG 1980, s. 1743, punkterna 11 och 13; domstolen av den 26 april 1988 i mål 97/86, 99/86, 193/86 och 215/86, Asteris m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkt 30; domstolen den 6 juli 1993 i mål C-242/90 P, kommissionen mot Albani m.fl., REG 1993, s. I-3839, punkterna 13 och 14; domstolen den 1 juni 1995 i mål C-119/94 P, Coussios mot kommissionen, REG 1995, s. I-1439, punkt 24; förstainstansrätten den 23 februari 1994 i mål T-18/92 och T-68/92, Coussios mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-47 och II-171, punkt 105; förstainstansrätten den 12 maj 1998 i mål T-159/96, Wenk mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-193 och II-593, punkt 121; förstainstansrätten den 13 mars 2002 i mål T-357/00, T-361/00, T-363/00 och T-364/00, Martínez Alarcón mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-37 och II-161, punkt 97; förstainstansrätten den 23 april 2002 i mål T-372/00, Campolargo mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-49 och II-223, punkt 109

4. När det vid en jämförelse av de intressen som föreligger i det enskilda fallet framgår att tjänstens intresse och tredje mans intresse utgör hinder för ogiltigförklaring av beslut som antagits efter ett ogiltigförklarat beslut och som gett tredje man berättigade förväntningar, kan domstolen för att bevaka sökandens intressen utnyttja sin fulla prövningsrätt, vilken tillkommer domstolen i tvister rörande ekonomiska värden, och – till och med ex officio – förpliktade svarandeinstitutionen att betala skadestånd. Domstolen kan även uppmana denna institution att på lämpligt sätt skydda sökandens rättigheter genom att finna en rimlig lösning på sökandens fall.

(se punkt 89)

Hänvisning till domen i det ovannämnda målet Oberthür mot kommissionen, punkt 14; domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Albani m.fl., punkt 13; domen i det ovannämnda målet Coussios mot kommissionen, punkt 107; domen i det ovannämnda målet Wenk mot kommissionen, punkt 122